

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 3To/67/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010155  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010155.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému U. S., nar. XX.X.XXXX v R., trvale bytom R., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 12. januára 2022, prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, obžalovaného U. S. a matky obžalovaného, J. S., proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. septembra 2021, sp. zn. 2T/56/2021 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. a odvolania prokurátora, obžalovaného U. S. a matky obžalovaného J. S. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. septembra 2021, sp. zn. 2T/56/2021, bol obžalovaný U. S. uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného obdobia roku 2020 až do 22.02.2021, kedy nastúpil na ústavnú liečbu do Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie, v mieste bydliska v Partizánskom, na ulici Generála Svobodu, v byte nachádzajúcom sa v bytovom dome č. XXX/XX, poškodenej svojej matke J. S., narodenej XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti takmer každý deň pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával a urážal ju, načo ho poškodená žiadala, aby sa ku nej tak nesprával, obžalovaný vyvolával u poškodenej pocit strachu tým, že od nej opakovane žiadal peniaze na alkohol, ktoré mu poskytla z dôvodu obavy, aby jej fyzicky neublížil, pričom keď mu ich poškodená nechcela dať, obžalovaný jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej päšťou, opakovane dochádzalo medzi nimi k vzájomným nezhodám, ktoré prerastali do fyzických útokov obžalovaného voči poškodenej, poškodená tieto konflikty riešila telefonickým oznámením na Mestskú políciu Partizánske, ktorej príslušníci po prijatí oznámení opakovane vykonávali zákroky v domácnosti poškodenej, a to aj dňa 18.11.2020, kedy v čase o 20.10 h dostali oznámenie o rodinných nezhodách, po príchode zistili, že obžalovaný, ktorý sa už doma nenachádzal nezisteným spôsobom napadol svoju matku, ktorá bola značne pod vplyvom alkoholu a odmietla podať oficiálne oznámenie, následne dňa 14.12.2020 v podvečerných hodinách opätovne obžalovaný poškodenej pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával a žiadal od nej peniaze, ktoré mu odmietla dať, a preto ju fyzicky napadol tým, že ju päšťou udrel do oblasti tváre a vykrúcal jej ruky, čím jej spôsobil hematóm v okolí pravého oka ako aj v pravej spánkovej oblasti, z dôvodu, že jej vzal mobilný telefón poškodená požiadala susedu, aby kontaktovala Mestskú políciu Partizánske, po príchode hliadka Mestskej polície Partizánske vykázala obžalovaného z obydlija, poškodená odmietla podať oznámenie a rovnako odmietla možnosť ísť na lekárske ošetrenie, neskôr v ten istý večer obžalovaného poškodená vpustila späť do bytu, kedy jej obžalovaný opätovne začal vulgárne nadávať a z uvedeného dôvodu v čase približne o 21.50 h poškodená zavolała na políciu, ktorej po príchode po zákonom poučení uviedla, že odmieta podať na syna oznámenie, druhýkrát ju obžalovaný pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol nezisteným spôsobom v mieste jej trvalého bydliska dňa 06.01.2021 v doobedňajších hodinách, čím jej spôsobil hematómy pod obidvomi

očami a škrabance v oblasti spánku, ktoré si rovnako poškodená nedala ošetriť, správanie obžalovaného opätovne ospravedlňovala pred zakročujúcou hliadkou Mestskej polície Partizánske a odmietla podať oznámenie, opakované fyzické a verbálne útoky obžalovaného voči poškodenej nepriaznivo pôsobili na telesný a psychický stav poškodenej, čo sa prejavovalo tak, že v nadmernej miere začala požívať alkohol a trpí pocitom strachu, čím uvedeným konaním obžalovaný spôsoboval svojej matke J. S., narodenej XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti vo vyššie uvedenom období fyzické a psychické utrpenie, v dôsledku čoho bol v tomto období ovplyvnený obvyklý spôsob života poškodenej.

Bol za to odsúdený podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu odvolanie proti výrokom o uloženom treste do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, prokurátor podal odvolanie v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného proti výrokom o treste a neuložení ochranného opatrenia a v zákonnej lehote podala odvolanie aj matka obžalovaného J. S..

Prokurátor v úvode písomných dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Výrok o treste napadnutého rozhodnutia považujem za nesprávny a uložený trest za neprimeraný, nakoľko mám za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Prvostupňový súd totiž pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania predmetného trestného činu, jeho následok a zavinenie obžalovaného a ani na osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy, keď nezohľadnil, že obžalovaný svojím hrubým a bezcitným správaním pod vplyvom alkoholu spôsoboval svojej matke J. S., narodenej XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti takmer každý deň fyzické utrpenie a psychické utrpenie, v dôsledku čoho bol ovplyvnený jej obvyklý spôsob života a tohto konania voči svojej matke sa obžalovaný dopustil, hoci už bol v minulosti odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona spáchaný na blízkej osobe, ktorého skutku sa dopustil dňa 28.11.2016 na svojom otcovi, ktorého vulgárne urážal, následne ho fyzicky napadol a vyhrážal sa mu zabitím s nožom v ruke, za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody a bolo mu uložené aj ochranné liečenie protialkoholické ambulantné, predtým bol obžalovaný 3 x odsúdený za úmyselné trestné činy, napriek tomu ani predchádzajúce odsúdenia a ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody neodradili obžalovaného od páchania ďalšej trestnej činnosti opätovne voči blízkej osobe, obžalovaný je teda osobou nepoučiteľnou, pričom zo znaleckého posudku znalca z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia detí a dospelých PhDr. Andreja Benkoviča vyplýva, že na základe forenznopsychologickej analýzy spisového materiálu znalec uviedol, že najmä po tom, čo sa manželovi poškodenej zhoršil zdravotný stav, tak obžalovaný presunul svoje požiadavky a tlak zo svojho otca na svoju matku, od ktorej pýtal peniaze na svoje potreby, ktoré ak mu ich nedala, viedli ku stupňovaniu nátlaku voči poškodenej. Znalec uviedol, že pozoruje určitú gradáciu násilného konania, kde najmä z verbálnej agresie, vrátane vyhrážok sa postupne konanie páchatel'a voči poškodenej posúvalo do fyzickej agresie.

V nadväznosti na uvedené mám preto za to, že na dosiahnutie účelu trestu nie je uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby dostatočné.

Z uvedených dôvodov uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukládanie trestov. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale práve naopak.

Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Vôbec nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov, ale práve naopak. Takýto trest absolútne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V súlade so zásadami individuálnej a generálnej prevencie a v súlade s účelom trestu bolo preto potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody v rámci trestnej sadzby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona upravenej podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona a nie ukladať mu trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby.

Keďže výrok o ochrannom opatrení v zmysle odporúčania znalca z odvetvia psychiatrie, ktorý podal v danej veci znalecký posudok a navrhol obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou nebol napadnutým rozsudkom urobený, hoci u obžalovaného bola znalcom zistená psychosomatická závislosť od alkoholu v kruciálnom štádiu, pričom obžalovaný páchal predmetný skutok pod vplyvom alkoholu, predmetný rozsudok bol napadnutý i čo do výroku o ochrannom opatrení v neprospech obžalovaného U. S..

Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, t. j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2021-255 zo dňa 20.09.2021, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému U. S. trest odňatia slobody podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona v prvej polovici trestnej sadzby nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň, aby podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému U. S. ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.“

Odvolanie obžalovaného písomne odôvodnil obhajca a uviedol nasledovné:

„Proti uvedenému rozsudku obhajca spolu s obžalovaným zhlásili sťažnosť priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní a to proti výroku o treste.

V odôvodnení tohto odvolania sa plne pridžiam skutočností, ktoré som vo svojej obhajobe uvádzal súdu počas celého konania, poukazujúc najmä na stanovisko obhajoby k obžalobe a záverečnú reč obhajcu.

Obžalovaný U. S., nar. XX.XX.XXXX, urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie viny k obžalobe, podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., a to napriek veľmi slabej dôkaznej situácii a napriek tomu, že obžaloba určité skutočnosti skresľovala výrazne v jeho neprospech. Skutkový stav uvedený v obžalobe nebol riadne preukázaný. Proti obžalovanému neexistovali žiadne priame dôkazy a nepriame dôkazy spolu netvorili vo svojom súhrne logickú a ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich nepriamych dôkazov, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú určitú skutočnosť a ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich je možné vyvodiť len jeden jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru (napr. 38/1968 - IV, R 38/1970-I.).

Dôkazný stav z prípravného konania, na základe ktorého prokurátor podal obžalobu a obvinený urobil vyhlásenie o vine:

Do zápisnice o trestnom oznámení, sp. zn. ČVS: ORP-13/VYS-PE-2021, zo dňa 25.01.2021, J. S. uviedla, že nebude vo veci vypovedať nakoľko podozrivý je jej syn U. S.. Nechce voči synovi nič vypovedať a nechce aby sa niečo riešilo na polícii. Poukazujem na zápisnicu ČVS: ORP-13/VYS-PE-2021, zo dňa 25.02.2021, a na skutočnosť, že svedkyňa - poškodená J. S. opätovne využila svoje právo a proti synovi odmietla vypovedať s tým, že uviedla, že jej syn ju nikdy netýral ani nebil. To, že sa pohádali je normálne ale syn jej fyzicky ani psychicky neublížoval ani sa nebojí, žeby jej niečo spravil. Naopak snaží sa jej pomôcť lebo jej manžel je hotový, len leží a ani ho nezdvihne. Vo výpovedi zo dňa 26.06.2021 svedkyňa - poškodená J. S. uviedla, že U. jej pomáha s mužom a dúfa, že aj bude a prosí aby ho nedali do väzby. Záťažou na psychiku poškodenej je jej chorý manžel a nie jej syn. Poškodená podrobne popísala vážny zdravotný stav manžela a to ako sa o neho stará, pričom z jej výpovede

vyplýva, že práve starostlivosť o manžela, poškodenú nesmieme vyčerpáva a je príčinou jej zlého stavu. Pre manžela riadne nespáva, potentuje sa, všetko robia na posteli nezdvihne ho atď. Využila svoje právo a v synovej veci nevyviedla a to ani po rozhovore so psychológom. (Jasné, že na mne psychológ vidí, že som na tom zle, však po nociach pre muža nespávam)

Svedkyňa J. D. vypovedala dňa 16.02.2021, že čo sa týka kriku, nie je počuť nič konkrétne. U. robí krik keď má vypité a vtedy mu nie je nič rozumieť, vonku ho nevidela nikdy popíjať, predpokladá, že pije doma. Poškodenú tiež videla občas pod vplyvom alkoholu, keď u nich zazvoní porozprávať sa, vidí že ma vypité. Svedkyňa nevidela, žeby poškodená mala stopy po fyzickom násilí. U. keď nepije je veľmi dobrý chlapec, má aj rozum, stará sa o rodičov. Nikdy nepočula žeby sa matke vyhrážal a ani poškodená sa jej s tým nezdôverila. Poškodená nehovorila svedkyňi, žeby od nej obvinený pýtal peniaze. Obvinený je bezkonfliktný sused.

Dňa 18.02.2021 svedkyňa S. J. odmietla vypovedať, nakoľko podozrivý je jej brat U. S.. Toto rozhodnutie svedkyne je paradoxné pretože dňa 25.01.2021 práve ona podala trestné oznámenie - vid' Zápisnicu o trestnom oznámení ČVS: ORP-13/VYS-PE-2021, zo dňa 25.01.2021. Najskôr teda podala trestné oznámenie a následne odmietla vypovedať? Do zápisnice o trestnom oznámení okrem iného uviedla, že mama niekedy pije aj pár dní po sebe, potom je klud pár dní a opäť pije.

Dňa 18.05.2021 svedkyňa S. J. vypovedala, že mama jej nikdy nepopisovala konkrétne situácie, nepovedala žeby sa jej mal obvinený nejako vyhrážať. Problém je aj to, že mama začala vo väčšej miere piť a vtedy dochádza k stretom s obvineným synom. Matka provokuje syna tým, že nikde nerobí, musí sa o neho starať a začnú sa vzájomne hádať a vulgárne napádať. Nevie sa vyjadriť či mama pije kvôli bratovi alebo celkovo je na tom psychicky zle. Trápi ju brat, otec a jeho zdravotný stav. Nedokáže sa zmieriť s tým, že otcovi (manželovi) sa už zdravotne nepolepší. Matka by potrebovala nejaké liečenie alebo navštíviť psychiatra.

Dňa 22.04.2021 svedkyňa M. W. uviedla, že počúvala ako U. nadával svojej mame, počula krik a plač, tupé zvuky. Pani S. nepočula na syna kričať. Poškodená sa jej na syna nikdy nestážovala.

Dňa 19.05.2021 svedok J. J. uviedol, že je zaradený na 00 PZ Partizánske. Opísal ako vykonával jednotlivé preverenia oznámení. Dňa 14.12.2020 poškodená odmietla po príchode hliadky čokoľvek riešiť, odmietla na syna podať trestné oznámenie, bola značne pod vplyvom alkoholu a ťažko sa s ňou komunikovalo. Ako člen hliadky bol u pani S. aj niekedy v januári 2021, kedy bola opätovne značne pod vplyvom alkoholu. Po príchode zistili, že celá rodina je pod vplyvom alkoholu a pani S. požiadala službu konajúcu hliadku aby prebalili jej manžela nakoľko ona je pod vplyvom alkoholu a nevláda to.

Dňa 20.05.2021 svedok J. X. uviedol, že pracuje ako príslušník MsP Partizánske. Rodinu pani S. pozná zo svojej práce, nakoľko v roku 2020 bolo obdobie kedy tam chodili pravidelne, povedal by že aj každú službu alebo 2 - 3 krát do týždňa. Nie vždy sa udalosť zapísala do knihy pretože pani S. zvykla volávať zväčša pod vplyvom alkoholu. Keď ku nej prišli odmietla na syna čokoľvek oznámiť. Už nám to prišlo tak, že volala automaticky na mestskú políciu, keď bol syn doma pod vplyvom alkoholu. My sme ho vždy z vykázali z domu a ona ho o 10 min. pustila späť a volala znovu. Nevie sa vyjadriť ku konkrétnym zákrokom pretože tam chodili pravidelne. Vždy keď tam išli bola pani S. pod vplyvom alkoholu, pôsobila na svedka skôr prepito ako rozrušene, rozprávala krížom - krážom. Počas zákrokov videl pani S. so zraneniami na tvári ale vždy povedala, že niekde padla, nikdy nepotvrdila, žeby jej to spravil syn U.. Nikdy neuviedla, žeby sa jej syn vyhrážal zabitím.

Dňa 20.05.2021 svedkyňa Y. X. uviedla, že pracuje ako príslušník MsP Partizánske. Poškodenú pani S. pozná z práce ale aj osobne. Pozná sa aj s jej dcérou S. J.. Problém je v tom, že pije celá rodina, teda pije pani S., jej syn U. a aj otec. Zásahy prebiehali vždy tak, že keď tam prišli pani S. aj jej syn boli pod vplyvom alkoholu. Mali také obdobia, že pili všetci. Pani S. nedala na syna nikdy dopustiť, nechcela na neho nič hovoriť. Keď U. vykazovali z domu, pani S. ho nechcela pustiť a stále si ho zastávala.

Dňa 25.05.2021 svedok O. J. uviedol, že problém je podľa neho v tom, že poškodená, obvinený aj jeho otec v nadmernej miere požívajú alkohol. Z ich bytu počujeme len nadávky jeden na druhého, pani S. si tiež nedá skríkne na syna ale buchot z ich bytu počuť nie je. Pani S. nepočul, žeby počas hádok so

synom plakala alebo kričala o pomoc. Nevidel stopy po násilí na poškodenej. Obvinený aj keď je opitý nie je ku nim vulgárny.

Výpovede svedkov po vznesení obvinenia v prípravnom konaní:

Dňa 26.06.2021 svedkyňa J. D. zotrvala na svojej predchádzajúcej výpovedi.

Dňa 26.06.2021 svedkyňa S. J. uviedla, že najväčší problém v rodine je to, že mama a brat pijú. Keby nepili bolo by podľa svedkyne všetko v poriadku. Susedia jej osobne nikdy nič nehovorili. Ja osobne som toho nikdy nebola svedkom, bola svedkom toho, keď U. po mame kričal. Teraz to u matky hraničí s alkoholizmom. Mama dokáže piť pár dní v kuse. U. nosí domov čučo a to pije asi aj mama. Naposledy keď k nim prišla domov, našla ich všetkých troch, teda dokonca aj otca svorne si spolu piť v obývačke.

Svedkyňa Y. X. vypovedala dňa 07.07.2021 - pracuje ako príslušník MsP Partizánske, všetko sa odohrávalo kvôli alkoholu, najviac pijú mama aj U., sem tam sa pridal aj S. otec pán S.. Keď sme tam boli vyslaní, zistili sme, že sú pod vplyvom alkoholu. Niekoľko krát bola poučená o postupe, čo sa týka ošetrenia, podania oznámenia na U., nikdy túto možnosť nevyužila.

Svedok J. J. vypovedal dňa 14.07.2021 - je policajt 00 PZ Partizánske, skontaktovali sme sa s oznamovateľkou, ktorá bola značne pod vplyvom alkoholu. Chcela aby sme jej pomohli prebaľiť manžela.

Svedok J. X. vypovedal dňa 15.07.2021 - pracuje ako príslušník MsP Partizánske, vždy keď sme prišli, boli obaja aj matka aj U. pod vplyvom alkoholu. Matka vždy povedala aj keď mala nejakú modrinu, že si to spravila sama a pripustila iba nadávky, nepotvrdila ani vyhrážky zo strany syna. Poškodená vždy všetko poprela a bola pod vplyvom alkoholu. Útoky a vyhrážanie poprela. Bývali sme v kontakte aj s obvineným ten bol vždy pokojne. Keď sme ho vyzvali aby opustil byt, tak urobil vždy pokojne, nebol agresívny, nekládol odpor.

Svedok O. J. - sused, uviedol dňa 16.07.2021 - čo si oni vyčítajú ja nerozumiem, akurát extrémne keď búcha to počuť. Ja hovorím toľko, žeby sa všetci traja mali liečiť, nielen jeho posielajú. Nikdy nevidel žiadne stopy po fyzickom násilí na poškodenej. Nepočul zo strany obvineného na adresu matky žiadne vyhrážky. Ani poškodená sa mu s takýmto niečím nezdôverila. Poškodená mu nehovorila, že syn od nej pýta peniaze.

Svedkyňa M. S. - susedka uviedla dňa 16.07.2021 - bývam priamo pod nimi. Ja by som povedala k rodine S., že všetko je u nich zle. Je to zapríčinené tým, že všetci popijajú. Stopy po fyzickom násilí na poškodenej nevidela.

Poukazujem aj na znalecký posudok č. 28/2021, vypracovaný PhDr. Andrejom Benkovičom a najmä na tú skutočnosť, že poškodená sa odmietla podrobiť nariadenému psychologickému vyšetreniu.

Z dôkaznej situácie z prípravného konania vyplývalo, že hádky medzi poškodenou a obvineným boli bežné a obojstranné, zapríčinené boli alkoholom ako poškodenej, tak i obvineného. Neexistoval jediný priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval môjho klienta zo skutku, ktorý sa mu kládol za vinu. Nepriame dôkazy v podobe výpovedí svedkov, susedov, policajtov či mestských policajtov, rovnako podľa môjho názoru nepreukazovali jasne a spoľahlivo, že sa stal skutok, ktorý sa obvinenému kládol za vinu. Svedecké výpovede boli nepriame a iba v rovine hypotéz, špekulácií a domýšľaní faktov. Skutkový stav nebol riadne preukázaný.

K obžalobe

V obžalobe sú uvedené 3 dátumy, v ktorých sa mali udiať incidenty medzi obvineným a poškodenou a to dňa 18.11.2020, kde mal obvinený nezisteným spôsobom napadnúť svoju matku, ktorá bola pod vplyvom alkoholu a odmietla podať oficiálne oznámenie. Dňa 14.12.2020 - poškodená odmietla podať oznámenie a odmietla možnosť ísť na lekárske ošetrenie, potom čo obvineného vpustila do bytu opätovne volala o 21.50 hod., políciu pričom opätovne odmietla podať na syna oznámenie. Dňa 06.01.2021 poškodená sa odmietla dať ošetriť a správanie obvineného mala ospravedlňovať pred zakročujúcou hliadkou a odmietla podať oznámenie. Poukazujem nato, že obvinený bol dňa 18.11.2020 priestupkovo riešený podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, za

čo mu bola udelená disciplinárna sankcia vo forme napomenutia. Platí latinská zásada ne bis in idem - nie 2x o tom istom a keďže za incident zo dňa 18.11.2020, bol klient priestupkovo potrestaný, bola mu udelená sankcia - napomenutie, nemal byť tento skutok aj súčasťou skutkového stavu obžaloby. V obžalobe popísané incidenty boli nepreukázané a ničím nepodložené. Poškodená pri každom incidente uvedenom v obžalobe vždy odmietla podať oznámenie, čokoľvek na syna povedať, či ísť na ošetrenie.

#### Dôkazy vykonané na HP

Poukazujem nato, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., vo veľmi slabej dôkaznej situácii. Vzдал sa práva na riadne vykonané dokazovanie a na riadny súdny proces v situácii, v ktorej ho poškodená neusvedčovala. Z vyššie uvedených dôkazov vyplýva, že môj klient bol v dôkaznej situácii, keď nebol nútený urobiť vyhlásenie o vine. Ak by šiel do vykonania riadneho dokazovania, mal veľkú šancu na oslobodenie spod obžaloby. Svedkyňa J. na hlavnom pojednávaní vypovedala tiež v prospech obžalovaného. Svojím rozhodnutím urobiť vyhlásenie o vine, klient vo významnej miere odbremenil súd od vykonávania náročného a rozsiahleho dokazovania, ktoré mohlo trvať roky. Vzhľadom na vyhlásenie viny obžalovaného a celkovú dôkaznú situáciu, uložený trest odňatia slobody vnímame ako neprímerane prísny. Takto prísne ukladané tresty budú odradzovať páchatel'ov trestnej činnosti od urobienia vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní, čo bude pre súdy kontraproduktívne.

Poškodená na HP okrem iného uviedla: Samozrejme, že by som ho prijala (obžalovaného) keby sa vrátil a zaklopal mi na dvere. Veď ja by som to chcela aby sa dostal na slobodu - mne to nerobí dobre keď ja viem, že je tam zavretý. Strach nemám, vždycky sme sa nejako dohodli, proste sme vedeli, čo môžeme alebo nemôžeme alebo tak. Syn prispieval na domácnosť keď mohol. Alkohol požíval, ale nie vždy. Niekedy vydržal dlho bez. Väčšinou sa obvinený správal k poškodenej úctivo ale boli obdobia keď si nerozumeli, tieto obdobia boli spojené s alkoholom. Syn jej s manželom pomáhal, hodne pomáhal aj s prezliekaním aj s prebaľovaním aj s umývaním, so sprchovaním a tak. Syn nech ide domov, vie kde má ísť. K nám má ísť, kde pôjde na ulicu alebo kde pod most, ja neviem? Čo máme robiť, čo ho vyhodím na ulicu alebo čo? Obžalovaný ako reakciu na výpoveď matky uviedol, že keby sa vrátil, bol by matke nápomocný, načo matka uviedla, žeby ho potrebovala. Lebo aj do toho obchodu, ona to už nevládze vláčiť toľko vecí stále.

Obžalovaný na HP okrem iného uviedol: „Ja by som povedal tak asi ako som spomínal, že by som sa rád vrátil teda domov k našim, lebo v podstate ani nemám kde ísť. Išiel by som tam k rodičom, by som bol nápomocný, lebo viem ako to tam je. Aj som sa s mamou bavil keď som bol počas väzby, viem že to má ťažké, lebo sme si občas zavolali, čo a ako. Časom samozrejme neviem ako to bude so zamestnaním, ja by som sa chcel aj zamestnať. Teraz som tam odrezaný od všetkého, tak som mal dosť času aj premýšľať v tej väzbe o veciach, prakticky nad tým životom, nad tým čo sa vlastne stalo, lebo som dosť v podstate aj bojoval s tým všetkým. Ťažko si takéto veci priznávať keď človek ako syn voči rodičovi také niečo spácha, tak som si vedomý tých vecí teda, sa dá povedať, že sa cítim vinný. Cítim sa teraz taký relatívne v pohode aj voči tomu alkoholu žeby som teda mohol v tej súvislosti alebo v tom systéme toho rodinného fungovania fungovať užitočne. Našiel by som si časom zamestnanie, čo najskôr by som sa snažil. Keby som cítil, že sa mi to v tomto smere nedarí, že by som cítil potrebu pitia alebo žeby som to nezvládal, lebo tie situácie sú zložité hlavne pri takomto človeku a v živote, ja si dokážem to liečenie zariadiť aj sám alebo vybaviť, žeby som sa išiel opätovne liečiť a keby som videl že mi to nestačí a potrebujem dlhšiu pomoc, by som sa resocializoval v nejakom zariadení.“ Aj osem rokov abstinoval. V minulosti sa liečil dobrovoľne lebo nechcel takým životom žiť. So sestrou má dobrý vzťah, rád by sa vrátil k rodine a pomáhal.

Svedkyňa Mažgutová na HP okrem iného uviedla: Na otázku sudcu: „Čo vidíte Vy ako pravú príčinu tejto trestnej činnosti, resp. toho správania Vášho brata voči Vašej matke, pýtam sa to rovno voči rodičom vo všeobecnosti? Viete uviesť dôvod, v čom to je?“ Odpoveď: „Dôvod, no to čo si ja myslím, ako to vidím, Vám viem povedať, že je tam po prvé ten alkohol ale je to vlastne aj z matkinej strany, takže ona vlastne keď si vypije, tak je neznesiteľná, vtedy to môže úplne ho vyhecovať, pretože stalo sa to už aj mne, že ma vyhecovala úplne do nepríčetná, radšej som sa zobrala a išla som preč, keď je pod vplyvom alkoholu. On nemá tú možnosť zobrať sa a ísť preč, nemá svoj byt, dobre ja sa zoberiem a odídem, idem domov. Síce ho to neoprávňuje aby ju bil, uderil alebo čo, ale ten alkohol je vlastne to, že aj ona pije.“ Na otázku sudcu: „Boli teda problémy s alkoholom v rodine bez ohľadu na to, či obžalovaný bol alebo nebol doma?“

Odpoveď: „Áno.“ Na otázku sudcu: „Čo sa s ním stane (s obžalovaným) keď si vypije?“ Odpoveď: „Ja s ním nemám problém.“ Ďalej uviedla, že ohľadom problémov v rodine ju nikto so susedov neoslovil. Pokiaľ to bude v jej silách, je ochotná obžalovanému pomôcť, má s ním dobrý vzťah, mám ho rada.

Obžalovaný právom záverečnej reči uviedol, rád by som sa vrátil domov, rád by som bol nápomocný, chcel by sa venovať sebe v tom uzdravovacom procese, chcel by abstinovať, čo si teda myslím, že by sa mi mohlo podariť, budem rešpektovať akékoľvek nariadenia, ktoré mi nariadi súd, nemal by problém absolvovať ústavné liečenie alebo resocializačné, chcel by si nájsť robotu. Obžalovaný veľmi emocionálne rozviedol, že v prípade nepriznania viny, by s týmto pocitom nedokázal žiť a vrátiť sa späť domov k rodine. Tebe mama by som sa chcel moc ospravedlniť za to všetko čo musíš prežívať alebo si si prežívala, je mi to veľmi ľúto tohto skutku, že sa udial a skutok ľutujem. Poškodená uviedla: Aj mne je to ľúto všetko.

Podľa môjho názoru súd mal viac zhodnotiť pri ukladaní trestu postoj obžalovaného, ktorý sa na základe hlbokého vnútorného presvedčenia ku skutku priznal, pretože by nedokázal žiť s pocitom viny a vrátiť sa späť k rodičom bez priznania sa ku skutku. Urobil tak v situácii chudobnej na dôkazy svedčiace proti nemu, v ktorej sa dalo očakávať, že by ho na hlavnom pojednávaní neusvedčovala ani matka ani sestra. Veľmi kriticky bez akýchkoľvek príkras opísal svoju snahu liečiť sa, ktorú pretavil do viacerých dlhodobých liečení. Otvorene opísal aj svoje pády a zlyhania, ako aj úspechy keď sa mu dlhší čas darilo abstinovať či zamestnať. Súd mal viac zobrať do úvahy postoj samotnej poškodenej matky, ktorá si želala mať syna čo najskôr doma. Poškodená trpí tým, že jej syn je väzobne stíhaný a bude trpieť synovým dvojročným výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd mal viac pri ukladaní trestu zobrať do úvahy aj to, čo povedala svedkyňa J. ktorá veľmi jasne naznačila, že príčina konfliktov medzi obžalovaným a poškodenou bola často na strane samotnej poškodenej. Veľmi jasne a zrozumiteľne uviedla, akú má poškodená povahu, že keď si vypije, je neznesiteľná, a dokáže ju vyhecovať až do nepríčetna, ale ona má kam odísť, obvinený túto možnosť nemá. Ohľadom problémov medzi poškodenou a obvineným ju nikto so susedou neoslovil. Problémy s alkoholom boli v rodine aj keď obžalovaný doma nebol. S obžalovaným nemá problém ani vtedy keď má obžalovaný vypité. Chce mu na slobode pomáhať. Po vyhodnotení celej dôkaznej situácie, najmä postojov samotných aktérov kauzy, závažnosti konfliktov, súd podľa môjho názoru mal ukladať podmienený trest, ktorý by obžalovanému a poškodenej lepšie umožnil začať odznova. Súd by mal stále nad obžalovaným páku kontroly v podobe uložených obmedzení a povinností a prípadne premeny trestu na nepodmienečný trest, čím oveľa intenzívnejšie mohol, vplývať na prevýchovu obžalovaného.

K poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam

Okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. 1) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, nestotožnil sa s návrhom obhajcu, priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t. j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Na základe ustálenej judikatúry súdov, mám zato, že táto argumentácia okresného súdu neobstojí.

Okresný súd mal obžalovanému v súlade s ustálenou judikatúrou uznať na základe vyhlásenia viny, podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, dve poľahčujúce okolnosti, uvedené v § 36 pod písm. 1), písm. n) Trestného zákona. Nepriznanie poľahčujúcej okolnosti, uvedenej v § 36 písm. n) Trestného zákona, nie je v súlade s judikatúrou, čím došlo k neodôvodnenému znevýhodneniu obžalovaného, voči iným, ktorým už táto poľahčujúca okolnosť, bola v rámci rozhodovacej činnosti súdov, v takýchto prípadoch priznaná. Tým, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, naplnil jednoznačne aj okolnosť uvedenú v § 36 pod písm. n) Trestného zákona.

V tejto súvislosti poukazujem na Uznesenie NS SR 4 Tdo 63/2016, zo dňa 25.10.2016. NS SR Uznesenie 4 Tdo 63/2016, zo dňa 25.10.2016, odôvodnil takto: „K tomu treba uviesť nasledovné: poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, teda orgánom činným v trestnom konaní (v rámci prípravného konania) a súdu, to však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým týmto orgánom, ktoré sú príslušné na vykonávanie jednotlivých štádií trestného stíhania. Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému

posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 257 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatelom (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h/ Tr. por., t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. Krajský súd preto poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. správne obvinenému J. R. priznal.

V danej súvislosti treba tiež zdôrazniť, že prípadné využitie práva obvineného v prípravnom konaní (alebo v určitom štádiu prípravného konania) poprieť trestnú činnosť, resp. nevypovedať, nemôže byť hodnotené v jeho neprospech. Najvyšší súd ďalej rezultuje, že poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. 1/ a § 36 písm. n/ Tr. zák. môžu byť obžalovanému priznané a zohľadnené aj kumulatívne. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. 1/ Tr. por. spočíva v priznaní sa páchatela k trestnej činnosti a zároveň jej úprimnom oľutovaní. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ 6 4 Tdo 63/2016 Tr. zák., ktorá je zohľadnená po postupe v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. sa stáva v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní súdu je potrebné potom nepochybne treba považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Inými slovami, pri uznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. por. v štádiu súdneho konania nedochádza automaticky k negácii (resp. nepoužiteľnosti) poľahčujúcej okolnosti priznania sa a oľutovania trestnej činnosti podľa § 36 písm. 1/ Tr. por. Nie je vylúčená ani situácia, kedy sa obžalovaný v priebehu trestného konania ku spáchaniu trestného činu prizná a úprimne ho oľutuje a následne v štádiu súdneho konania nebude súhlasiť s postupom podľa § 257 Tr. por. a nesplní podmienky pre zjednodušený postup, napr. z dôvodu, že bude trvať na vykonaní celého dokazovania v rozsahu v akom bolo vykonané v prípravnom konaní, resp. aj väčšom. V takom prípade by mala byť obžalovanému uznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. 1/ Tr. zák., ale nie už podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Poľahčujúce okolnosti podľa citovaných ustanovení Trestného zákona môžu byť súdom posudzované samostatne, ale aj kumulatívne. Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jej dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.“

Rovnako možno poukázať aj na Uznesenie nadriadeného Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To/22/2016, zo dňa 16. 5. 2016: „Senát odvolacieho súdu vyslovuje právny názor v tom, že v prípade, ak obžalovaný sa na začiatku hlavného pojednávania prizná k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutuje (a súd o tejto úprimnosti nemá pochybnosti) a súčasne je prijaté vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. je povinnosťou súdu priznať obidve vyššie uvedené poľahčujúce okolnosti. Niet pritom pochybností, že ak obžalovaný svojim vyhlásením umožní súdu urobiť výrok o uznaní viny, bez toho, aby bolo potrebné vykonávať na hlavnom pojednávaní dokazovanie k tomuto výroku, napomáha súdu pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Z kontradiktórnej povahy hlavného pojednávania pritom nepochybne vyplýva, že týmto vyhlásením napomáha aj prokurátorovi, ktorý najmä nemusí preukazovať vinu obžalovaného výsluchom obžalovaného (§ 258 ods. 1 Tr. por., ), alebo výsluchom svedkov (§ 261 ods. 3 Tr. por.). Na tomto názore nič nemení ani okolnosť, že by obžalovaný v prípravnom konaní nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti a až na hlavnom pojednávaní urobil kladné vyhlásenie. Novokoncipované hlavné pojednávanie (rekodifikácia trestného práva v roku 2005), bolo zavedením kontradiktórnosti „posilnené“ z pohľadu významu vykonávania dôkazov práve na hlavnom pojednávaní. Súčasne senát odvolacieho súdu vyslovuje právny názor, že vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. prakticky je potrebné považovať za „najvyššiu“ formu napomáhania súdu v konaní pred súdom.“

Na základe uvedeného, obžalovanému svedčia dve poľahčujúce okolnosti, uvedené v § 36 písm. 1) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu skutku a svoj čin oľutoval) a mala mu byť priznaná aj druhá poľahčujúca okolnosť, uvedená v § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej

činnosti). Podľa môjho názoru neobstojí ani argumentácia, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona nebola priznaná z dôvodu konania podľa 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona.

Čo sa týka priznanej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, táto podľa môjho názoru súdom priznaná byť nemala. Obhajca dňa 28.07.2021, podal na Okresný súd Partizánske Žiadosť o zahľadanie odsúdenia - pri treste uvedenom v registri trestov Generálnej prokuratúry SR pod č. 4 a výmaz zahladených trestov z výpisu registra trestov.

Obž. U. S. ma v registri trestov evidované 4 odsúdenia z toho v prvých 3 prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Dosiaľ nezahladený trest evidovaný pod č. 4, v registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/24/2017, zo dňa 10.04.2017, právoplatný tým istým dňom. Predmetným rozsudkom bol U. S. odsúdený podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal 28.05.2017. Podľa § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák., Súd môže zahladiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok. Zákonná doba na zahľadanie predmetného odsúdenia uplynula dňa 28.05.2020. V rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/56/2021-255, zo dňa 20.09.2021, skutková veta po slovách Obžalovaný U. S., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R.. č. ÚVV Ilava, je vinný že, začína konštatovaním - od presne nezisteného obdobia roku 2020 až do 22.02.2021 .... Skutok v obžalobe a ani v rozsudku nie je jasne časovo ohraničený. Tým pádom nie je možné obžalovanému preukázať, že v zákonnej 3 ročnej lehote rozhodnej pre zahľadanie odsúdenia pod č. 4 v registri trestov, uvedenej v § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, časovo ohraničenej od 28.05.2017 do 28.05.2020 nevedol riadny život. Obžalovaný v roku 2020 absolvoval viaceré liečenia a doma sa nezdržoval. Od 28.03.2019 do 07.06.2019 bol hospitalizovaný v PsN vo Veľkom Záluží, od 27.11.2019 do 24.02.2020 bol na liečení v PsN Hronovciach. Od 25.02.2020 do 30.09.2020 bol v Resocializačnom zariadení Provital v Nitrianskom Pravne časť Vyšehradné (od 22.02.2021 do 03.05.2021 bol na liečení vo Veľkom Záluží). Na základe uvedeného mu svedčí domnienka, že po výkone trestu od 28.05.2017, viedol riadny život v zákonom stanovenej trojročnej lehote. Odsúdenie uvedené v registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, pod č. 4 - rozsudok Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/24/2017, zo dňa 10.04.2017, mu podľa § 470 ods. 1 Trestného poriadku, s poukazom na § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák., malo byť zahladené a súd mal vysloviť, že sa na páchatel'a hľadí ako keby nebol odsúdený a vymazať zahladený trest vo výpise registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Čo je podstatné, prvostupňový súd mal o Žiadosti o zahľadanie odsúdenia - pri treste uvedenom v registri trestov Generálnej prokuratúry SR pod č. 4, zo dňa 28.07.2021, rozhodnúť ešte pred vynesením rozsudku sp. zn. 2T/56/2021-255, zo dňa 20.09.2021, pretože vyriešenie tejto otázky malo enormný vplyv na ukládanie trestu. Inak by súd postupoval pri ukladaní trestu pri páchatel'ovi, ktorý má všetky odsúdenia zahladené a inak ak už páchatel' bol za trestný čin potrestaný a tento nemá zahladený. Súd pri priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Keďže súd má pri tejto priťažujúcej okolnosti, možnosť na ňu neprihliadať, mal tak urobiť v nejasnej situácii keď ešte nebolo rozhodnuté o žiadosti o zahľadanie odsúdenia.

Z vyššie uvedených liečení, ktoré obžalovaný absolvoval aj ústavnou formou, jasne vyplýva, že mal snahu niečo so svojou závislosťou od alkoholu urobiť, podrobil sa náročnej a zdĺhavej liečbe. Správne konštatuje prvostupňový súd, že samotný neúspech liečby tak nevyznieva ako rezignácia na liečbu ako takú, ale ako neúčinnosť liečby. Mám zato, že obžalovaný aj na základe väzobného stíhania urobil hlbokú sebareflexiu svojho života a k alkoholu sa už nebude chcieť vrátiť. Podľa môjho názoru by na prevýchovu obžalovaného malo zásadnejší vplyv podmieničné odsúdenie s uložením primeraných obmedzení a povinností, ktoré by ho držali v neustálom napätí, z nožnej premeny podmienične uloženého trestu, na trest nepodmienečný. Obžalovaný by v skúšobnej dobe musel preukázať svojim životom, že sa naozaj polepšil a abstinovanie myslí vážne. Podmienečný trest je v konečnom dôsledku naozaj oveľa účinnejší a efektívnejší ako trest nepodmienečný, pre obžalovaného by priniesol perspektívu slobody spojenej so zodpovednosťou.

Na základe uvedeného navrhujem aby odvolací súd, po náležitom posúdení skutkového a právneho stavu, odvolaniu obž. U. S., nar. XX.XX.XXXX, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/56/2021-255, zo dňa 20.09.2021, čo do výroku o uloženom treste odňatia slobody a do výroku

o zaradení na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, vyhovel a podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku, rozsudok v týchto častiach (výrokoch) zrušil a v spojení s § 322 ods. 3 Tr. poriadku, sám rozsudkom vo veci rozhodol tak, že obžalovanému U. S., nar. XX.XX.XXXX, uloží podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n), Tr. zák., za nezistenia priťažujúcej okolnosti, trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd výkon trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov podmienienečne odkladá.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu, vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov a súčasne obžalovanému ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v určenej skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, súd ukladá obžalovanému na dobu trvania určenej skúšobnej doby obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h), písm. k) Trestného zákona, súd ukladá obžalovanému na dobu trvania určenej skúšobnej doby povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Navrhujem, aby odvolací súd, odvolanie prokurátora, podané v neprospech môjho klienta, obž. U. S., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 319 Trestného poriadku, v plnom rozsahu zamietol, pretože nie je dôvodné.“

Matka obžalovaného J. S. v odvolaní uviedla, že žiada odvolanie obvinenia a výšky trestu jej syna, nakoľko syn ju fyzicky a psychicky netýral. To, že sa pohádali a mali rôzne názory, neznamená, že ju týral. Naopak jej v rámci možnosti pomáhal aj s manželom, ktorý je ZŤP.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach prítomné procesné strany (prokurátor a obžalovaný) zotrvali na svojich návrhoch. Obhajca obžalovaného nad rámec konečného návrhu z dôvodov podaného odvolania navrhol zvážiť zrušenie napadnutých výrokov o uloženom treste a vrátení veci okresnému súdu za účelom ďalšieho konania, v ktorom prípade navrhuje prepustiť obžalovaného z väzby.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora, obžalovaného a matky obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu dôvodov podaných odvolaní vyplýva, že v nich nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaniami napadnuté výroky, týkajúce sa trestných sankcií.

Pokiaľ ide o identifikáciu dôvodov podaných odvolaní z hľadiska zákonných podmienok pre zrušenie rozsudku, uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 Tr. por., prokurátor výslovne navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o uloženom treste podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por., teda z dôvodov porušenia ustanovení Trestného zákona a uloženia neprimeraného (mierneho) trestu.

Z obsahu písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor vo vzťahu k uloženému trestu rozsudkom okresného súdu namieta len nedostatočné zohľadnenie okolností, významných pre ukladanie trestu, na ktoré má súd prihliadať podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. neurčuje súdu, akým konkrétnym spôsobom je povinný rozhodnúť na základe prihliadnutia na okolnosti, uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. Preto podľa právneho názoru odvolacieho súdu nedostatočné prihliadnutie súdu na uvedené okolnosti pri ukladaní trestu môže zakladať len dôvod na zrušenie rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a nie podľa písmena d) uvedeného ustanovenia. Vzhľadom na to, že odôvodnenie odvolania prokurátora konkrétne namieta len nesprávne prihliadnutie okresného súdu na okolnosti prípadu pri ukladaní trestu, odvolací súd podľa konkrétneho obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov v zmysle § 62 ods. 1 Tr. por. dospel k záveru, že týmto odvolaním je namietaná len neprimeraná miernosť uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Pokiaľ prokurátor v odvolaní vytyka neuloženie ochranného liečenia, domáha sa tým postup podľa § 322 ods. 2 Tr. por., avšak nie zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 321 Tr. por. z dôvodu tejto námietky.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, v jeho dôvodoch je obhajobou výslovne navrhované zrušiť napadnuté výroky o uloženom treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda z dôvodu uloženia neprimerane prísneho trestu. Vzhľadom na to, že obhajoba v dôvodoch podaného odvolania namietala nesprávnu aplikáciu ustanovení o priťažujúcich a poľahčujúcich okolnostiach, ktorých pomer je v zmysle ustanovení § 38 Tr. zák. rozhodný pre ustálenie trestnej sadzby, v rámci ktorej má byť trest vymeraný, odvolací súd v týchto námietkach identifikoval aj uplatnenie dôvodu na zrušenie napadnutých výrokov aj podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

V obsahu odvolania matky obžalovaného odvolací súd identifikoval uplatnený dôvod na zrušenie napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., keďže odvolací súd v prejednávanom prípade nemá právomoc preskúmať správnosť a zákonnosť výrokov rozsudku okresného súdu o vine obžalovaného.

Odvolací súd s poukazom na chronológiu dôvodov na zrušenie rozsudku podľa § 321 ods. 1 Tr. por. najskôr posudzoval dôvodnosť námietok v odvolaní obžalovaného vo vzťahu k zákonnosti aplikácie ustanovení o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach okresným súdom v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovení o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach podľa § 36 a § 37 Tr. zák., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že správna aplikácia týchto ustanovení je významná z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je podľa ustanovení § 38 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. rozhodný pre určenie zákonom ustanovenej trestnej sadzby (formálne hľadisko). Druhým hľadiskom je prihliadnutie na význam poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri určovaní druhu a výmery podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. (materiálne hľadisko). Formálne hľadisko je tak významné pre posúdenie, či došlo k porušeniu Trestného zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a materiálne hľadisko je významné pre posúdenie primeranosti trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Z obsahu napadnutých výrokov vyplýva, že okresný súd pri ukladaní trestu nedospel k záveru o prevahe pomeru priťažujúcich okolností k poľahčujúcim okolnostiam, a teda nepochybne neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby. Z obsahu napadnutých výrokov tiež vyplýva, že trest bol ukladaný pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom. Z uvedeného vyplýva, že námietky obhajoby, týkajúce sa poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ani v prípade ich dôvodnosti by nemohli viesť k záveru o porušení Trestného zákona pri ukladaní trestu v neprospech obžalovaného, lebo by nemohli mať žiaden vplyv na správnosť určenia dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby v prejednávanej veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd z titulu odvolania obžalovaného nedospel k záveru o existencii dôvodu pre zrušenie napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Vo vzťahu k podanými odvolaniami namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné úvahy okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku:

„Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Trestná sadzba žalovaný zločin je v osobitnej časti Trestného zákona uvedená v rozpätí 3 až 8 rokov odňatia slobody. Súd ukladal trest samostatný.

Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, oľutoval ju, ospravedlnil sa poškodenej, hoci teda až v záverečnej reči. Vážnosti jeho prejavu vôle pridáva, že okrem priznania urobil aj vyhlásenie o vine. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., poukazujúc skoršie odsúdenie za úmyselnú trestnú činnosť dokonca obdobného charakteru vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/24/2017 majúcu charakter domáceho násillia, ba na nepodmienečný trest. Hoci od vykonania trestu už dosiaľ uplynula doba viac než troch rokov, odsúdenie nie je zahladené, v § 92 ods. 1 Tr. zák. je uvádzaná možnosť a nie povinnosť zahladiť odsúdenie, a tiež doba minimálna - teda nijako nemožno vylúčiť nezahladenie odsúdenia, pokiaľ odsúdený vydrží viesť riadny život len minimálny základ doby uvedenej v § 92 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a následne v trestnej činnosti opäť pokračuje. Za rovnováhy poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. tak zákonné rozpätie zostalo nezmenené.

Pokiaľ ide o druh trestu, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody nepodmienečný. Obžalovaný pácha trestnú činnosť opakovane, z kriminologického hľadiska ide už o jeho piate odsúdenie, pričom druhé pre trestnú činnosť majúcu charakter domáceho násillia. Len v roku 2017 bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania vo vzťahu k svojmu otcovi, bol mu uložený nepodmienečný trest, no ani výkon tohto trestu, ani výkon ochrannej liečby ho nevedol k riadnemu životu. Alkoholizmus je síce ochorením, no nie je ospravedlnením trestnej činnosti ani paušálnym ospravedlnením neriešenia sociálnej situácie obžalovaného. Ten ako vyplynulo z dokazovania nebol schopný abstinovať, opakovane prišiel o prácu, predčasne bol vylúčený z resocializačného procesu a po tom čo sa vrátil do domácnosti rodičov, stal sa ekonomicky závislý na nich, v podstate mu poskytli azyl. No výsledkom nebolo, že sa od dna odrazil, ale naopak, začal si vynucovať podporu pýtaním peňazí od matky na alkohol a nechal sa rodičmi živiť. Na viac sa voči matke správal spôsobom, ako je uvedené v obžalobe, pričom táto trestná činnosť v porovnaní so skoršou voči otcovi nabrala na závažnosti. Hoci ho matka ochraňovala, sestra obžalovaného sa už podujala danú situáciu riešiť. Súd teda dospel k záveru, že na naplnenie účinku trestu, nepostačuje ukladať trestu alternatívneho či trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom, ale naopak nepodmienečný trest je zrejme jedinou účinnou metódou, ako prinútiť obžalovaného viesť do budúcnosti riadny život. Mal by si byť vedomý, že opakovanie takéhoto správania nepovedie k miernej sankcii bez ohľadu na "poľahčujúce" okolnosti ako v tomto prípade. Od trestu prísnejšieho, či aj od trestu na dolnej hranici trestnej sadzby napokon obžalovaného uchránili mimoriadne okolnosti, pre ktoré súd napokon uplatnil analogicky ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. poukazujúc na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 a uložil mu trest odňatia slobody na spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, teda dolnú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu. Dôvodov je viacero. Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine za situácie, keď poškodená iracionálne ochraňuje obžalovaného v prípravnom konaní nevypovedala, hoci to bývala ona, ktorá sa najprv obracala o pomoc na políciu. Dokonca sa omietla podrobiť psychologickému vyšetreniu. Hoci súd nemá za to, že mimo priznania obžalovaného by bola obžaloba nepreukázateľná, nepriamo obžalovaného usvedčovala sestra, susedia aj príslušníci polície, ktorá zvykla v domácnosti poškodenej zasahovať, predsa len priznanie obžalovaného, vzdanie sa práva skutok prokurátorom preukazovať, bol mimoriadne procesne významný počin obžalovaného, ktorý má podstatne vyššiu hodnotu, ako prosté priznanie po vykonanom dokazovaní. Ďalším dôvodom je svedkyňou - sestrou obžalovaného, naznačované škodlivé požívanie alkoholu aj samotnou poškodenou, ba neznášateľná povaha poškodenej pod vplyvom alkoholu. Je celkom možné, že poškodená dávala najavo obžalovanému svoje názory takým spôsobom, že to mohol brať ako provokáciu a ako svedkyňa uviedla, pokiaľ nemal kam ísť, skídzal ku konfrontácii s matkou, ktorá však mala napokon charakter trestnej činnosti. Posledným z dôvodov je to, že obžalovaný hoci neraz recidivoval a vracal sa k alkoholu, snažil sa liečiť aj ústavne, nerezigňoval na liečbu ako takú, podroboval sa ústavnej, ambulantnej liečbe, ba zúčastnil sa resocializačného pobytu. Samotný neúspech liečby tak nevznieva ako rezignácia na liečbu ako takú, ale ako neúčinnosť liečby, možno aj pre neriešenie podstaty problému, ktorou môže byť aj neschopnosť sa osamostatniť a socializovať. To je dôvod, prečo súd pre inak závažnú trestnú činnosť obžalovaného potrestal trestom mimoriadne zníženým, ktorý podľa názoru súdu naplní účel

trestu. Jednak ide o morálne odsúdenie páchatela, represívnu zložku trestu, a tiež prevenciu, najmä individuálnu.

Napokon súd uvádza, že prostredie u matky obžalovaného súd pre obžalovaného považuje vyslovene za nevhodné, ak ten sa tam má úmysel vrátiť a samotná poškodená bude požívať v domácnosti alkohol, ani on sám sa nebude zrejme schopný ubrániť požitiu alkoholu. Za pokračovania konfliktného vzťahu s matkou tak hrozí, že nehody s matkou opäť prerastú do roviny trestnoprávnej.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku v tejto veci vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.“

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že vyššie citované úvahy okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Z uvedených úvah tiež vyplýva, že okresný súd sa zoberal tak skutočnosťami svedčiacimi v prospech obžalovaného (na rozdiel od dôvodov odvolania prokurátora), tak aj skutočnosťami svedčiacimi v neprospech obžalovaného (na rozdiel od dôvodov odvolania obžalovaného a jeho matky), pričom podľa názoru odvolacieho súdu v týchto úvahách dal riadne a zrozumiteľné odpovede, prečo sa nestotožnil s návrhmi obžaloby a obhajoby vo vzťahu k trestu.

Pokiaľ ide o argumentáciu prokurátora v dôvodoch odvolania, týkajúcu sa okolností prípadu, odvolací súd konštatuje, že prokurátor poukazuje na okolnosti, ktoré sú subsumovateľné pod základné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Aj podľa názoru odvolacieho súdu jedinou okolnosťou, ktorá nie zanedbateľne zvyšuje závažnosť činu, je recidíva obžalovaného v útoku na blízku osobu, ktoré zvýšenie závažnosti činu sa premietlo do uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v danom prípade postupoval v súlade s ustálenou súdnou praxou (viď R 44/2017), keď pri ukladaní trestu ukladal trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom za použitia analógie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Z uvedených dôvodov odvolací súd na podklade odvolania prokurátora nedospel k záveru o neprimeranej miernosti trestu uloženého obžalovanému v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ sa prokurátor podaným odvolaním domáhal uloženia ochranného liečenia obžalovanému, odvolací súd konštatuje, že okresný súd na takýto návrh prokurátora dal v odôvodnení napadnutého rozsudku jasnú a zrozumiteľnú odpoveď. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd obžalovanému neuložil prokurátorom navrhované ochranné liečenie preto, že obžalovaný má v súčasnosti vykonávať rovnaký druh ochranného liečenia, uloženého vo veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/24/2017. Preto podľa názoru odvolacieho súdu ukládanie rovnakého liečenia obžalovanému v tomto prípade by bolo nielen nadbytočné na dosiahnutie účelu ochranného liečenia podľa § 35 Tr. zák., ako na to správne poukázal okresný súd, ale mohlo by byť aj kontraproduktívne, ak by rôzne zdravotnícke zariadenia súčasne vykonávali liečbu toho istého zdravotného problému obžalovaného.

Na základe preskúmania veci na podklade odvolania obžalovaného sa odvolací súd nestotožnil ani s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti uloženého trestu.

Za neopodstatnenú považoval odvolací súd námietku obhajoby o nezohľadnení významu vyhlásenia viny obžalovaného napriek dôkaznej situácii vo veci. Podľa názoru odvolacieho súdu význam tohto vyhlásenia obžalovaného okresný súd zohľadnil v ukladaní trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej sadzby v rozsahu ustanovením § 39 ods. 4 Tr. zák. maximálneho možného zníženia. Týmto postupom okresný súd v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. po materiálnej stránke aplikoval na prípad obžalovaného aj zistené napomáhanie obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, zakladajúce poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Odvolací súd sa nestotožnil s dôvodnosťou námietky obhajoby voči zisteniu prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že súd rozhoduje podľa stavu v čase jeho rozhodovania, a teda pokiaľ nie je predchádzajúce odsúdenie zahladené, nemôže byť takéto predchádzajúce odsúdenie ignorované. Ani podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci z obsahu spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali

využitie v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zák. zakotvanej možnosti neprihliadať na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného vzhľadom na jeho povahu.

S poukazom na uvedené odvolací súd z titulu odvolania obžalovaného a jeho matky nezistil dôvody, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o existencii dôvodu na zrušenie napadnutých výrokov rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda pre neprimeranú prísnosť trestu uloženého obžalovanému.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, v podaných odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora, obžalovaného a jeho matky nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.